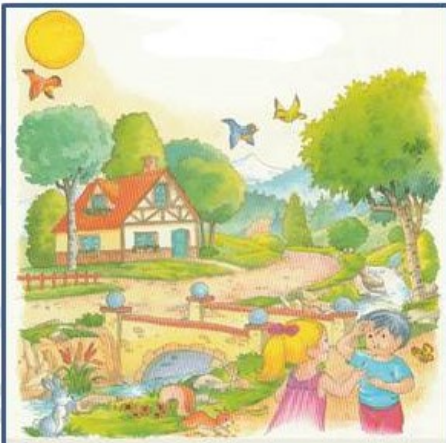


Hans Christian Andersen



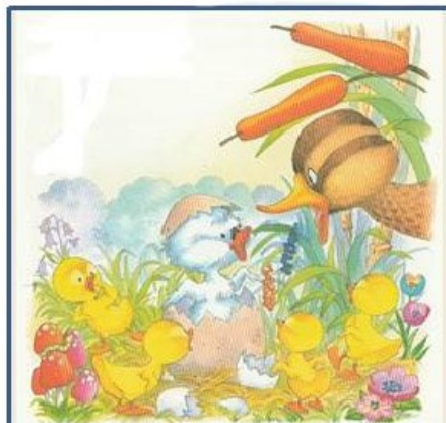
Ljeto je na selu.
Vrijeme je lijepo i toplo.



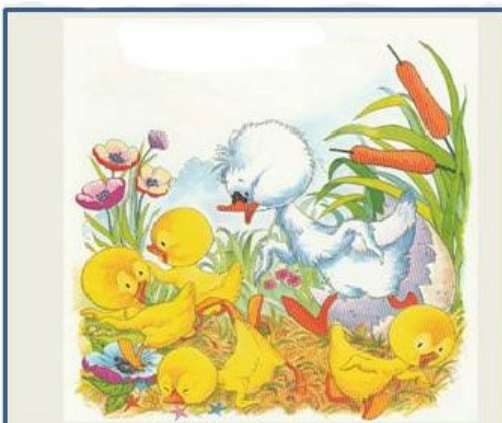
U sjeni saša
mama patka leži na jajima.



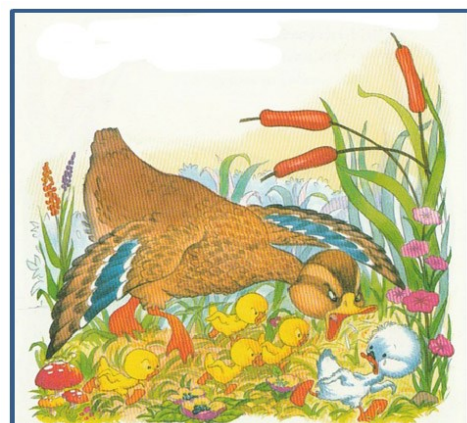
Iz jaja su s u se izvalila četiri
pačića. Ostalo je još jedno jaje,
puno veće od ostalih.



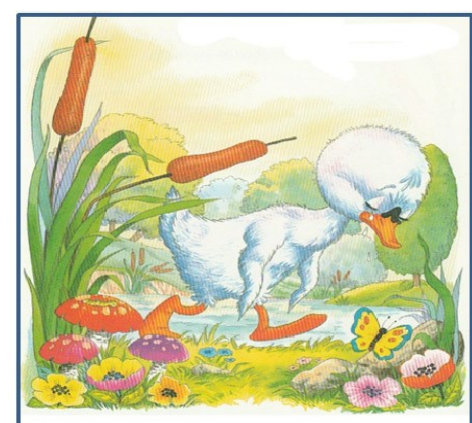
Jaje se razbilo! Kako li su se samo
pačići iznenadili!



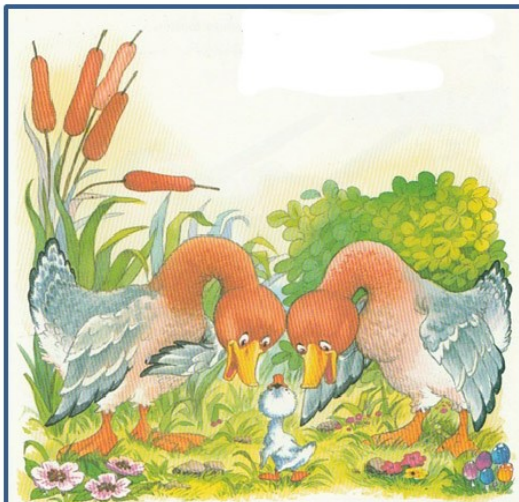
Pačić je tako ružan i tako velik
da su svi pobjegli od njega.



Mama patka otjera pače.
Daleko od svojeg gnijezda.



Jadno malo pače tužno ode,
posve samo.



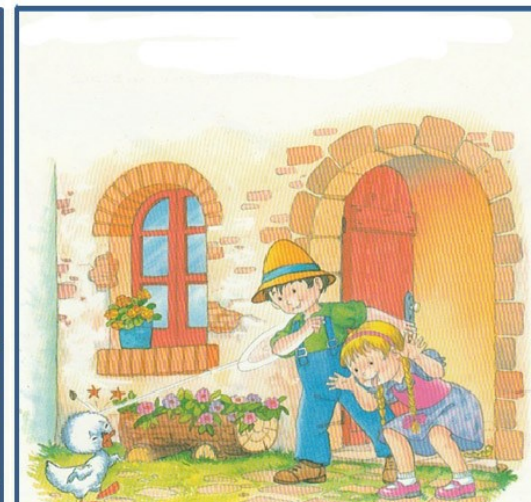
*Prođe pokraj divljih gusaka.
„Ostani s nama!” pozovu ga guske.*



*No iza grma vrebaju lovci
i ubijaju guske.*



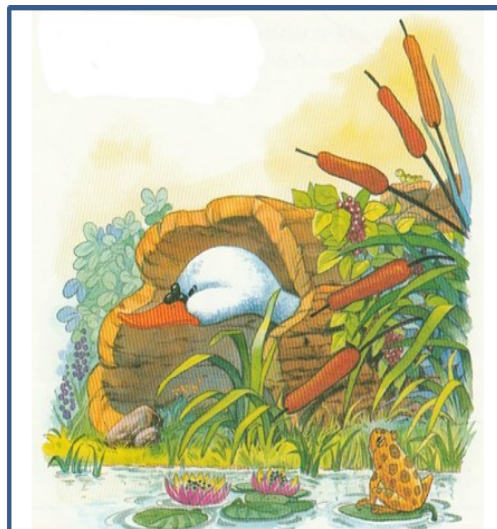
*Dotrči lovački pas i baci se na guske.
Ugledavši ružno pače, uplaši se i pobjegne.*



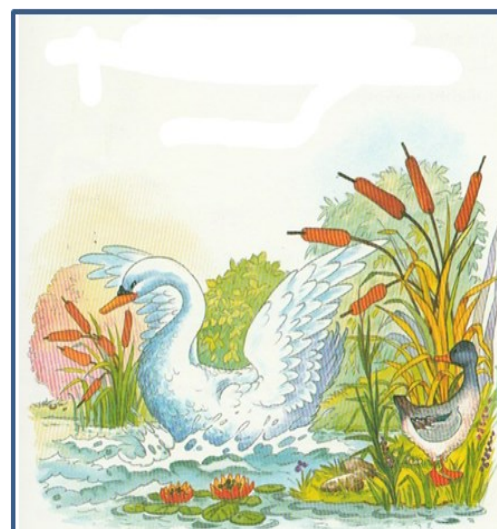
*Pače ponovno ostade samo. Približi se jednoj
seoskoj kući, ali ga djeca počеше gađati
kamenjem.*



*„Tako sam tužan! Nitko me ne
voli!” pomisli i zaplače.*



*Dugo se ružno pače skrivalo, samo
i tužno. Napokon izađe.*



*Ali ružno pače se toliko izmijenilo!
Izraslo je u krasnog labuda!*



*Svi su mu se divili dok je
veličanstveno klizio usred jezera.*